

toldtekniske Grund til i Spiritusindustrien at indføre eller opretholde noget lignende, da man i denne har det praktiske Maaleværk, hvorved Staten, naar den blot forhøjer den foreslaaede Afgift en Smule, kan spare Kontrollen for en hel Mængde Bogrevision, som maa ligge udenfor de ansatte polytekniske og farmaceutiske Kontrolørers egentlige Omraade — og faa Afgiften til at glide let og paalideligt ind i Statskassen.

Da der nu vel ikke hos Rigsdagen antages at ville vise sig noget til Hinder for en Forhøjelse af selve Afgiften for Brændevin, Akvavit, og da man ved kun en forholdsvis lille Forhøjelse (4 Øre) for Hovedafgiften, der altsaa af Mindretallet foreslaas som Eneafgift, af den af Regeringen foreslaaede Sats, kan skaffe Statskassen fuldt ud det af Regeringen ønskede finansielle Resultat paa en langt paalideligere Maade end hidtil, saa har Mindretallet stillet de dertil sigtende Ændringsforslag, Nr. 1, 2 og 15, til Grund for hvilke følgende Beregning ligger:

I Lovforslaget beregnes en 20 Procents Nedgang i Brændevin- og Akvavitforbrug, hvorved dettes nuværende Kvantum af 10,979,000 Liter*) reduceres til 8,783,000 Liter, der efter Lovforslaget skal belastes med 60 Ø. og derefter beregnes at indbringe	5,269,800 Kr.
+ 2,433,000 Liter, der belastes med 60 + 16 Ø. = 1,849,080 —	
	ialt... 7,118,880 Kr.

Mindretallet foreslaar at lade hele Kvantummet	8,783,000 Lit.
	+ 2,433,000 —
	ialt... 11,216,000 Lit.

betale 64 Øre og faar derved	7,178,240 Kr.
------------------------------------	---------------

eller en forøget Indtægt for Staten af	59,360 Kr.
--	------------

Da der efter Mindretallets Forslag kun bliver een Afgift, bortfalder Betegnelsen „Hovedafgift“ (Ændring Nr. 2).

*) Tallet taget fra Bemærkningerne til Lovforslaget.

Mindretallet har med Tilfredshed set et Flertal følge det ved under Nr. 3 at foreslaa Maalerens Misvisende nedsat fra 1 pCt. til $\frac{1}{2}$ pCt.; da 1 pCt. mere eller mindre i Virkeligheden kan blive 2 pCt.s Difference mellem to Maalere, og da dette ved en Afgift, hvad enten den er 60 eller 64 Øre pr. Liter, vil andrage ca. $\frac{1}{4}$ Øre pr. Liter 100 pCt. i Afgiftsforskel for to Fabrikker, saa maa den tilladelige Difference nedsættes, og saa vidt Mindretallet bekendt er der teknisk set heller intet til Hinder derfor.

Nr. 13 er stillet for at klargøre, hvad det virkelig er, der skal foretages. Afgiften skal nemlig *ikke* betales, som det hedder i Lovforslaget: „*efter Spiritusmaalerens Udvisende den sidste Søgning* dag i den foregaaende Maaned“, men beregnes og betales *efter Differencen* i Maalerens Udvisende den sidste Søgning dag i Maaneden og den foregaaende Maanedes sidste Aflæsning. Nr. 14 er foreslaaet for at give Fabrikkerne en passende Kredit, hvilket maa anses nødvendigt, da de store Beløb, der efter Afgiftsforhøjelsen skulle fremskaffes og staas del credere for overfor Statskassen, ville blive meget generende for Industrien, ligesom denne ogsaa kommer til at betale af Svindet paa Lagrene. Dertil kommer, at Staten gennem Kreditoplagsretten *alt giver Kredit* paa Afgiften af fra *udenlandske Spiritusfabrikker* til Kreditoplag her i Landet indført Spiritus, og det endog ikke blot 3 Maaneder, men lige til det er solgt, og sker dette i Begyndelsen af et Kvartal, saa haves en yderligere Kredit til næste Opførelse paa Afgiften. Der synes derfor Mindretallet al god Grund til at indrømme den indenlandske Industri den foreslaaede Kredit paa Afgiften.

Nr. 19 slutter sig til Hovedændringen. Naar Hovedafgiften 60 Øre er sat lig 76,7 Øre, og Mindretallet foreslaar de 60 Øre forandrede til 64 Øre, saa følger deraf, at Tilbagebetalingsbeløbet maa blive 81,8 Øre, som er afrundet til 82 Øre.

Ved den foreslaaede ene Afgift vil den nødvendige Efterbeskatning ogsaa blive